

LAIPA

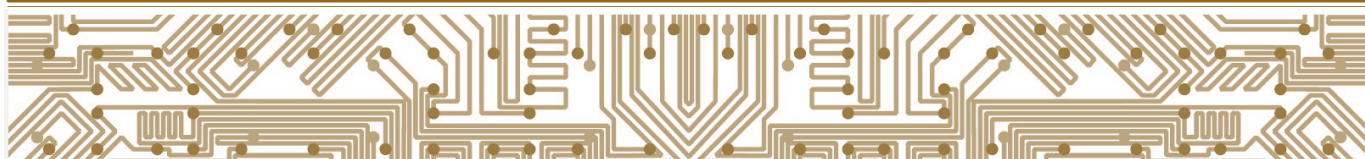
MALTAS APVIENĪBAS PĀRVALDES PUŠAS PAGASTĀ BEZMAKSAS INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Pušas pagasts

Izdevums iznāk kopš 2001.gada

2026.gada MAIJS, Nr.5 [128]

ZIŅAS ĪSUMĀ

Maltas apvienības pārvaldes vadītāja vietnieks saimnieciskajos jautājumos Gatis Pučka no 05.05.2026. līdz 12.05.2026. atradīsies atvaļinājumā. Prombūtnes laikā viņu aizvieto Maltas apvienības pārvaldes vadītāja vietniece Žanna Balode.

No 27.04.2026. līdz 31.05.2026. Saimniecības un tehniskā nodrošinājuma nodaļas saimniecības pārzinis Maltas pagastā Aldis Barovskis atradīsies atvaļinājumā. Prombūtnes laikā viņu aizvieto Maltas apvienības pārvaldes ceļu būvtehniķis Rigards Litke.

No 18.05.2026. līdz 31.05.2026. Pušas pagasta bibliotēkas vadītāja Ilga Gribuste būs atvaļinājumā.

Mīļās māmiņas! Mātes dienā vēlamies jums pateikt vairāk nekā tikai "paldies" – par jūsu neizsīkstošo pacietību, par nenogurstošo rūpību un par to siltumu, kas spēj dziedēt vairāk nekā vārdi. Jūs esat kā gaismas, kas izgaismo ceļu, un kā patvērumu, kur vienmēr atgriezties. Lai jūsu sirdīs vienmēr mājās prieks, lai ikdienā dāvātu maigus brīnumus un lai mīlestība, ko dodat citiem, vienmēr atgriežas pie jums dubultā.

SVEICAM LATVIJAS REPUBLIKAS NEATKARĪBAS ATJAUNOŠANAS 36. GADADIENĀ!

1990.gada 4. maijā mēs atceramies brīdi, kad klusums pārvērtās drosmē, un cerība – rīcībā.

Kad tauta, kas gadu desmitiem bija spiesta runāt piesardzīgi, izvēlējās runāt skaidri: par brīvību, par valsti, par sevi. Latvijas neatkarības atjaunošana nav tikai vēsturisks datums. Tā ir dzīva apziņa, ka brīvība nekad nav pašsaprotama. Tā ir atgādinājums, ka valsts nav tikai robeža kartē – tā ir cilvēku griba būt kopā, lemt kopā un uzņemties atbildību par kopīgo nākotni.

Mēs bieži runājam par pagātņi ar cieņu, bet par nākotni – ar cerību. Taču 4. maijs ir brīdis, kad šīs abas sastopas vienā punktā – atbildībā. Atbildībā par to, kādu Latviju mēs turpinām veidot – ne tikai lielos notikumos, bet arī

ikdienas izvēlēs, vārdos un attieksmē vienam pret otru.

Brīvība nav trofeja, ko noliek plauktā. Tā ir dzīvs process – dažkārt trausls, dažkārt izaicinošs, bet vienmēr mūsu pašu rokās. Un tieši tāpēc šie svētki nav tikai atskatīšanās. Tie ir arī jautājums mums pašiem: ko mēs darām ar šo dāvanu šodien?

Lai 4. maijs atgādina ne tikai par to, kas tika atgūts, bet arī par to, kas vēl jāstiprina – uzticēšanās, vienotība un ticība savai zemei.

Maltas apvienības pārvalde sveic Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas dienā – ar cieņu pret pagātņi un ar apņēmību nākotnei.

MALTAS APVIENĪBAS PĀRVALDE

PAR SKOLĒNU NODARBINĀŠANU VASARAS BRĪVLAIKĀ

Maltas apvienības pārvalde informē, ka no 2026. gada 1. jūnija līdz 31. augustam tev ir iespēja piedalīties skolēnu vasaras nodarbinātības programmā Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA) projekta ietvaros.

Ko tu iegūsi?

- darbu uz 1 mēnesi;
- 0,5 slodzi;
- atalgojumu 390 EUR (bruto). vērtīgu pirmo darba pieredzi.

Kas var pieteikties?

- skolēni, kuri ir deklarēti Maltas apvienības pagastos: Feimaņu, Lūznavas, Maltas, Ozolaines, Pušas, Silmalas pagastā;
- skolēni, kuri atbilst NVA projekta nosacījumiem (<https://www.nva.gov.lv/lv/skolenu-vasaras-nodarbinatiba-skoleniem>)

Kā pieteikties?

- līdz 2026. gada 15. maijam; savā pagastā pie lietvedes vai sūtīt uz e-pastu: maltasapvieniba@rezeknesnovads.lv (pievieno CV un motivācijas vēstuli); Jautājumu gadījumā: +371 64621401.

Svarīgi zināt:

- vietu skaits ir ļoti ierobežots – tikai 10 skolēniem visos pagastos kopā; priekšroka tiks dota tiem, kuri iepriekš vēl nav strādājuši vasaras brīvlaikā.

Darba laiks (atkarībā no vecuma):

- 15–17 gadi [līdz 7 stundām dienā un līdz 35 stundām nedēļā].
- 18–20 gadi [līdz 8 stundām dienā un līdz 40 stundām nedēļā].

Nepalaid garām iespēju nopelnīt, iegūt pieredzi un pamēģināt īstu darbu! Piesakies jau tagad!

Informācija jauniešiem!

2026.gada jūlijā astoņiem Maltas apvienības pagastu skolēniem būs iespēja iesaistīties vasaras nodarbinātībā Maltas apvienības teritorijā arī no Rēzeknes novada pašvaldības Izglītības un sporta

pārvaldes un gūt pirmo darba pieredzi.

Darba vietas būs sadalītas šādi: Feimaņu, Lūznavas, Ozolaines un Pušas pagastā tiks nodarbināts pa vienam skolēnam, savukārt Maltas un Silmalas pagastā – pa diviem skolēniem.

Jaunieši šajā laikā veiks dažādus praktiskus darbus, attīstot darba prasmes, atbildības sajūtu un izpratni par ikdienas pienākumiem pašvaldības darbā. Tā ir iespēja lietderīgi pavadīt vasaru un iegūt vērtīgu pieredzi nākotnei. Vairāk informācijas www.rezeknesnovads.lv

Pušā tapis bērnu rotaļu laukums

Maltas apvienības pārvalde sekmīgi ir īstenojusi ES ELFLA intervences „Darbību īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju, tostarp sadarbības aktivitātes un to sagatavošana” aktivitātē „Kopienas spēcinošas un vietas attīstību sekmējošas iniciatīvas” atbalstīto projektu „Iekārtu iegāde Pušas pagasta bērnu rotaļu laukumam”, Nr.24-01-CL19-COLA19.2204-000014.

Projekta rezultātā ir iegādātas un uzstādītas divas iekārtas: zemē iebūvējamais batuts un piramīda. Tādā veidā Rēzeknes novada Pušas pagasta Pušas ciemā ir pilnveidots bērnu rotaļu laukums, kas pieejams ikvienam iedzīvotājam, viesim un tūristam, kurš pavada brīvo laiku ar bērniem. Laukums atrodas Parka ielā 1, Pušā.

Jāpiebilst, ka projekta mērķis bija iegādāties un uzstādīt iekārtas Pušas pagasta bērnu rotaļu laukumā, lai sekmētu pievilcīgas dzīves vides veidošanu aktīvai un viedai kopienai

Maltas apvienības pārvaldes teritorijā, atbalstot ģimenes ar bērniem.

Projekta kopējās izmaksas ir EUR 9976.45, no tā attiecināmās izmaksas ir EUR 9976.45. Publiskais finansējums ir 70% no attiecināmajām izmaksām – EUR 6983.51, pārējās izmaksas tiek segtas no Maltas apvienības pārvaldes budžeta.

[Vairāk informācijas par Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai pieejams EK tīmekļa vietnē.](#)

Inga Čekša-Ratniece,
Maltas apvienības pārvaldes
projektu vadītāja

Līdzfinansē
Eiropas Savienība

Labiekārtota Pušas ezera pludmale!

Pušas pagastā veiksmīgi īstenots Rēzeknes novada pašvaldības līdzdalības budžeta projekts "Pludmales grils Pušā", kura mērķis bija izveidot sabiedrībai pieejamu un labiekārtotu atpūtas zonu Pušas ezera publiskajā peldvietā. Projekta ietvaros pludmales teritorijā uzstādīts grils, kā arī 16 litru čuguna katla komplekts, kas tiek uzglabāts Maltas apvienības pārvaldes Pušas pagasta telpās. Iedzīvotāji nepieciešamības gadījumā par tā izmantošanas iespējām var vērsties pie atbildīgajiem darbiniekiem, nodrošinot aprīkojuma drošu uzglabāšanu un pieejamību sabiedriskām aktivitātēm. Projekta rezultātā iedzīvotājiem un viesiem radīta iespēja organizēt dažāda mēroga brīvdabas pasākumus – no ģimenes atpūtas līdz kopienas un svētku norisēm. Teritorijā papildus uzstādīts pludmales sols, atkritumu urna un volejbola tīkls, kas uzlabo apmeklētāju ērtības, paplašina aktīvās atpūtas iespējas un veicina sakoptas vides uzturēšanu. Projekta noslēguma posms norisinājās 2026. gada 25. aprīlī Lielās talkas laikā, kad tika veikti teritorijas labiekārtošanas darbi un pabeigta projekta praktiskā īstenošana, apliecinot vietējās kopienas iesaisti un sadarbību. Talkas dienā Pušas pagasta talciniekus pie Pušas ezera pludmales ar savu klātbūtni pagodināja Rēzeknes novada deputāts Oskars Babris ar ģimeni. Talcinieki jutās pagodināti un šo apmeklējumu novērtēja atzinīgi, kā arī labprāt uzklusīja ieteikumus turpmākai līdzdalībai kopienas attīstībā. Izveidotā atpūtas zona būtiski papildina Pušas ezera publiskās peldvietas infrastruktūru, veidojot daudzfunkcionālu, pieejamu un sabiedrībai atvērtu vidi. Tā sekmē vietējās kopienas saliedētību, veicina veselīgu dzīvesveidu un brīvā laika pavadīšanas iespējas dabas vidē, kā arī stiprina teritorijas attīstības un tūrisma potenciālu. Par infrastruktūras uzturēšanu un uzraudzību turpmāk atbild Maltas apvienības pārvalde Pušas pagastā, nodrošinot regulāru teritorijas sakoptību un tehnisko uzturēšanu. Projekta kopējās izmaksas ir 1570 EUR, un tas īstenots Rēzeknes

novada pašvaldības līdzdalības budžeta projektu konkursa ietvaros.

Vienlaikus jāatzīmē, ka sabiedrībā ir izskanējuši dažādi viedokļi par projekta iecerī, kas apliecina iedzīvotāju interesi un iesaisti vietējās vides attīstības jautājumos. Projekta īstenošanai cer, ka izveidotā infrastruktūra ilgtermiņā tiks novērtēta un kalpos kā nozīmīgs pienesums sabiedrībai.

Noslēgumā izsakām pateicību Rēzeknes novada pašvaldībai par iespēju piedalīties un īstenot līdzdalības projektu, Maltas apvienības pārvaldei par atbalstu tā realizācijā, kā arī visiem talciniekiem un ikvienam par ieguldīto darbu un atsaucību.

Aicinām iedzīvotājus būt aktīviem, vienotiem un iesaistīties savā pagasta vides veidošanā un sakopšanā, jo vietējās kopienas līdzdalība ir būtisks priekšnoteikums ilgtspējīgai un kvalitatīvai vides attīstībai. Rūpējoties par savu apkārtni kopā, tiek stiprināta piederības sajūta un uzlabota dzīves kvalitāte.

*Kristīne Zuja
Pušas Tautas nama
Kultūras pasākumu organizatore*

Pušā aizvadīti latviski Lieldienu svētki!

5.aprīlī Pušas Tautas namā ikviens interesents varēja piedalīties pavasarīgā Lieldienu pasākumā, kur kopīgi tika svinēta Lielā diena, godinot latviskās tradīcijas un pavasara atmosfēru. Šogad pasākums norisinājās mazliet citādi nekā ierasts – nevis koncerta formā, bet kā kopīga un interaktīva svētku pieredze, kur ikviens apmeklētājs tika aicināts iesaistīties un līdzdarboties, veidojot svētku noskaņu. Dienas gaitā tradīciju pētniece un folkloriste Evija Maļķeviča-Grundeļa dalījās saistošā stāstījumā par Lielo dienu kā gadskārtu svētkiem, to

nozīmi, simboliem un saikni ar mūsdienu dzīvi. Kopīgi tika dziedātas tautasdziesmas, saukts pavasaris, iets rotaļās un spēlēs, izzināti Lieldienu ticējumi un paražas, kā arī veiktas tradicionālas izdarības labklājības un auglības veicināšanai. Neizpalika arī olu ripināšana, olu sišanās, olu meklēšana, mīklu minēšana un šūpošanās, radot priecīgu un dzīvespriecīgu svētku noskaņu. Īpaši bērniem un jauniešiem saistošs bija olu meklēšanas uzdevums ar noteikumu – drīkstēja pārvietoties ātri, taču nedrīkstēja skriet. Tas radīja azartu un draudzīgu sacensību garu, un veiksmīgākais dalībnieks saņēma simbolisku balvu – “zelta olu”. Apmeklētāji bija aicināti ņemt līdzi krāsotas Lieldienu olas, lai kopīgi piedalītos aktivitātēs, stiprinot kopības sajūtu. Vakara noslēgumā norisinājās groziņu balle, kur muzikālo noskaņu radīja Ēriks Gruzniņš

Pateicības vārdiem – paldies ikvienam, kas piedalījās pasākuma tapšanā un norisē! Īpašu pateicību izsakām tiem, kuri ieguldīja savu laiku un darbu ārtelpas dekoru veidošanā – no idejas un materiālu sagādes līdz maketēšanai, izgriešanai, krāsošanai un uzstādīšanai. Tāpat pateicamies pasākuma atbalstītājiem par ieguldījumu svētku noskaņas radīšanā.

Kristīne Zuja
Pušas Tautas nama
Kultūras pasākumu organizatore

Pušas pagasta bibliotēkā skatāma 4.maijam veltīta izstāde.

4. maijs ir mūsu brīvības, vienotības un piederības Latvijai svētki. Tā ir diena, kas atgādina – valsts sākas ar cilvēkiem, viņu darbiem, domām un kultūru, ko kopjam ikdienā.

Atzīmējot Latvijas Neatkarības atjaunošanas dienu, Pušas pagasta bibliotēkā no 1. līdz 15. maijam būs skatāma tematiska literatūras izstāde, kas veltīta Latvijas valstiskuma atjaunošanai un Atmodas periodam. Izstādes mērķis ir veicināt izpratni par vēsturiskajiem procesiem, kas noveda pie neatkarības atjaunošanas, kā arī rosināt interesi par Latvijas jaunāko vēsturi.

Izstādes laikā apmeklētājiem būs iespēja iepazīties ar dažādiem literatūras darbiem, kas atspoguļo Atmodas laika notikumus un cilvēku likteņus. Tā ir lieliska iespēja gan jaunākajai paaudzei, gan pieaugušajiem padziļināt savas zināšanas par Latvijas vēsturi. Bibliotēka aicina ikvienu interesentu apmeklēt izstādi un veltīt brīdi pārdomām par mūsu valsts ceļu uz neatkarību. Īpaši gaidīti ir skolēni un jaunieši, lai stiprinātu izpratni par mūsu valsts vērtībām un identitāti. Kopā mēs varam saglabāt un nodot tālāk stāstu par Latvijas brīvību nākamajām paaudzēm.

Pušas pagasts ir vieta, kur dzīvo stipri, darbīgi un savam novadam uzticīgi cilvēki. Tieši ar jūsu darbu, rūpēm un sirdsdegsmi tiek veidota mūsu kopīgā nākotne. Lai šī diena iedvesmo mūs būt vienotiem, saglabāt savas vērtības un ar lepnumu nest Latvijas vārdu pasaulē.

Apsveikt Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienā es

vēlētos ar mūsu novadnieces, Pušas pagastā Akmeņkā dzimušās, dzejas rindām: E.Astiča "Latvejai".

Lai vīnmār saule dabasūs speid,
Lai kara un boda navā!

Lai vīnmār styprys ir giminis
Un bērnu bolsi skaņ ik sātā!
Lai vīnmār iz golda maize ir
Un olūta iudiņš krūze!
Lai sābris sābram lobu vēļ,
Un ruygtuma seļā naruoda!
Tod myusu dzeiveite kolnā īs,
Un bādys nikod naskars.
Tod myusu Latveja stypra byus
Un cylvāki nabrauks prūjom.
Lai Dīvu pīlyudzam bazneicuos
Un mocom bērniņm tū dareit,
Tod myusu Latveja stypra byus
Un vaļstī vaļdēs kuorteiba.
Lai nabyutu bērnu buoriņu
Bez kara dzimušā vaļstī!
Tod myusu Latveja stypra byus,
Kod vaļdēs Dīva lykumi.

Ilga Gribuste

*Pušas pagasta bibliotēkas vadītāja
ilga.gribuste@rezeknesnovads.lv*

Monika Šņukute. Atmiņas par tēvu Ādamu Kāpostiņu

Monika pēc rakstura ir tēva meita. Ja tēvs ko ieņēma galvā, tad to arī izdarīja. Mātei Venerandai bija apnicis mazgāt ar mālu pienestās grīdas. Viņa bārās un negribēja tās vairs mazgāt, bet tēvs vienalga palūdza šoferim Arnoldam atvest mālu.

Monika atceras, ka bērnība bija skaista. Daudz strādāja, bet tas nebija grūti, jo mājās valdīja miers un sapratne. Nebija strīdu.

Viņi dzīvoja Locūs Ādama tēva Staņislava un mātes Agates mājās. Agate bija liela dziedātāja. Ziemassvētkos un Lieldienās visas dziesmas tika izdziedātas.

Kā vecākā meita Monika bija tēva labā roka. Viņa brauca līdz uz tirgiem, lai gan biežāk nācās iet ar kājām, jo zirga vezums bija piekrauts ar māla izstrādājumiem.

Brauca uz tirgiem Andrupenē, Dagdā, Somersētā, Višķos, Rēzeknē, retāk – uz Borovas tirgu, jo tas notika ceturtdienās.

Andrupenē kādās mājās gavēnā laikā deva skābus kāpostus ar zivī.

Uz Somersētu Monika visu ceļu nogāja kājām. Tur savu produkciju atstāja pie pazīstama čigāna, kurš dzīvoja uz kalniņa priežu mežīnā. Čigāns nozaga naudu, kamēr Monika naktī gulēja. Arī trauki pazuda, kamēr viņa tos nēsāja no v ezuma.

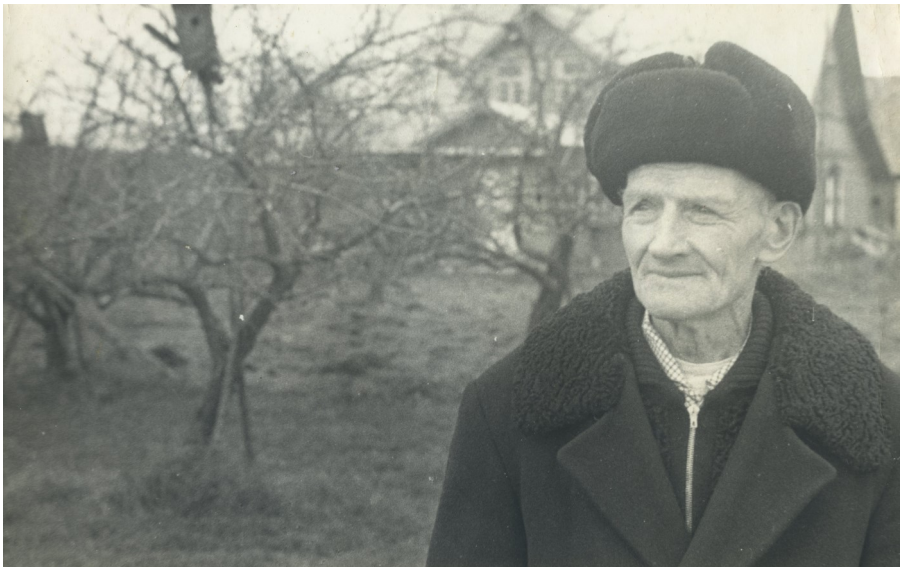
Kad devās uz Višķu tirgu, savu zirgu atstāja aiz Aglonas pie tēva māsas un tālāk brauca ar viņas zirgu. Vienreiz Monika palika pa nakti. Viņa noskatījās, ka uz loga aug sarkanais pipars, un to apēda. Tanī vakarā tantes mājās bija večerinka. Saimniece vainoja ciemiņus, sakot, ka tie apēduši piparu, un teica, ka vairs neļaus rīkot večerinkas.

Višķu tirgū Monika lūdza tēvam nopirkt "sarkano ābolu". Izrādījās, ka tas bija tomāts. Tas nelikās garšīgs – viņa iekodās un izmeta.

Lai nokļūtu līdz Rēzeknes tirgum, vajadzēja iet visu nakti. Nācās iet ar kājām aiz zirga v ezuma, jo tas bija piekrauts ar traukiem.

Monika kopā ar tēvu devās arī zvejot. Viņš bija liels zvejnieks – Monika airēja, bet tēvs ar žebērkli dūra līdakas.

Tēvs bija gudrs cilvēks ar labu humora izjūtu. Ievēroja tikumus, citus neaprunāja. Spēlēja vijoli un

kompānijās mīlēja dziedāt. Spēlēja arī kāzās. Ādams ar sievu bija vedējos 18 kāzās – gan bagātiem, gan nabagiem. Viņš pieturējās ticējumam, ka līgava un līgavainis nedrīkst būt šķirti ne uz brīdi. Kad jaunais pāris izkāpa no mašīnas, uzreiz kopā devās pie galda. Kāzām beidzoties, jaunais pāris trīs reizes apgāja apkārt galdam. Šīs parašas stiprināja ģimenes. 1948.gadā, kad precējās Monikas vīra Jāņa māsa Helēna ar Pāvulu Mundu, māte Veneranda kā cienastu uz kāzām paņēma lielu bļodu ar zivīm un pašceptu maizi.

Reiz Monika atnesa uz skolu pārdot 2. klases audzinātājam Venerandai Babrei [Pavlovskai] tēva traukus. Saņēmusi naudu, viņa iegāja veikalā,

kur bija tik skaistas konfekšu kārbas, ka meitene iztērēja visu naudu. Pa ceļam zēni palīdzēja konfektes apēst. Mājās viņa atnāca bez naudas un bez konfektēm. Tēvs nebārās – viņš bija saprotošs.

Viņa atcerējās, ka izvešanas laikā 1949. gadā nedrīkstēja iziet no skolas. Toreiz izveda Zinti Ariņu.

Tēvam līdz kolhoza laikiem bija lēnīgs zirgs ar sarkanīgu spalvu un baltu pierīti. Aiz ezera bija zirgu stallis. Zjuņka [Jāzeps Paplavskas tēva brālis] uz zirga pieres ar darvu uzzīmēja krustu. Tā zirgs nodzīvoja savu mūžu ar melnu krustu uz pieres. Pats Zjuņka nelaimīgi gāja bojā, simboliski uzliekot savu dzīves krustu zirgam.

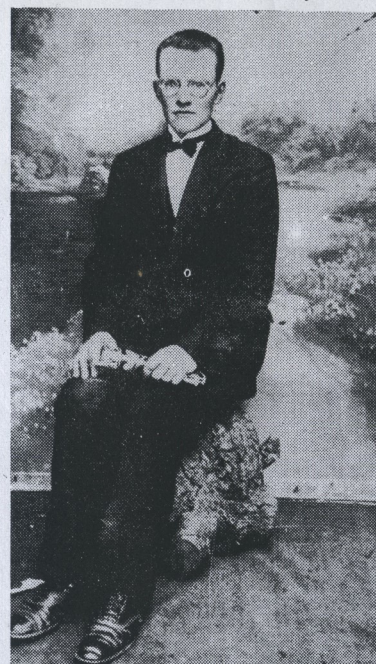
Turpinājums 7.lpp.

ONTONS KUKOJS

* * *

*Nu debess zyluma,
Nu olūtu dziļuma,
Nu ūrem ūryskom,
Nu pūrim pūryskim,
Nu mōla bleivuma,
Nu smiļšu teiruma
Tei gaisma nōk,
I nōk, i nōk...*

Adams Kāpostiņš 30-tajos gados.

PUŠAS "MEŽMALĀS" SABRAUČA GOSTI

Pirms diviem gadiem, 2005. gadā, Pušas pagastā svinēja Ādama Kāpostiņa 100 gadu jubileju. Arī šogad keramiķa meitas Helēnas Mundas ģimenes muzejā tika rīkots atceres pasākums. Tā bija ļoti jauka kopā sanākšana, kad daudzi jaunākie pagasta ļaudis un svešāki viesi uzzināja daudz interesanta ne tikai par izcilo podnieku, bet arī par seniem laikiem, darbiem un tikumiem.

Ieskanas Rozentovas baznīcas zvani. Prāvests R. Ozoliņš sāk Sv. Miši Ādama Kāpostiņa piemiņai, uz kuru ir sapulcējušies bērni, mazbērni, mazmazbērni, draugi un paziņas. Visi ir sanākuši ne tikai, lai atcerētos un godinātu lielo meistaru, bet arī piedalītos arī vēl kādā svairīgā notikumā — Ādama Kāpostiņa mazdziedāla kristībās...

Pēc Svētas Mises pusdienlaikā visi dodas uz Mundu ģimenes lauku sētu "Mežmalās". Viesu ļoti daudz.

Kāpostiņu dzimtas pārstāvji kopā ar viesiem

Tikšanās Helēnas un Boļeslava Mundu mājās bija silta un saulaina kā atvasares diena, kad pasākums notika. Bija daudz novēlējumu,

Bet svēti ar to nebeidzās. Lielu baudu visiem sniedza Gaigalavas amatiereteātra "Bykoviši" humoristiskā programma. Un kur tad vēl cie-

Pušas pagasta priekšnieks ar svētku pirāgu

Kavēties atmiņās ir sanākuši ne tikai lielās Kāpostiņu dzimtas pārstāvji, ieradusies arī ģimenes draugi: Anna Rancāne, Antons Ušpelis, Vogulu ģimene. Mēs varam būt lepnī, ka tieši Pušas pagastā dzīvoja un strā-

mu ar **A. Kukoja vārdiem.**
Pirmā no labās — pasākuma organizētāja un vadītāja Silvija Pigožne.

Ā. Kāpostiņa muzejā

dāja Ādams Kāpostiņš — viens no Latgales pirmajiem un ievērojamākajiem podniekiem. Saka jau, ka Ādams Kāpostiņš ir tautas mākslas tīmadnis, avots, no kura smēlušies daudzi citi pa-

zistami keramiķi. Piemēram, Volde-mārs Voguls uzskata sevi par Ādama Kāpostiņa skolnieku.
Visiem pasākuma viesiem bija iespēja aplūkot Vogulu ģimenes, ne tikai paša Voldemāra un Olgas, bet arī jaunāko Vogulu — Jāņa un Māra, mākslas darbu izstādi.

tu un labu vārdu. Pasākuma vadītāja nolasīja dzeju "Podnieka Vogula zvaigznājs", ko Antons Kukojs veļtījis gan Ādamam Kāpostiņam, gan arī Vogulu ģimenei. Šī dzeja tik lieliski saskanēja ar visu notiekošo, kā arī ar keramiķa Kāpostiņa māla iedzudinātajiem tautiskā naivisma stilā rakstītiem latgaliskiem tekstiem. Savukārt Antons Ušpelis nolasīja Andra Vējana dzejoli "Mola dzīsmē", kas arī veltīta Ādamam Kāpostiņam. Priekšnesumu daļa beidzās ar Pušas folkloras kopas (vad. R. Babre) dziedāto mīļāko Kāpostiņa dziesmu "Zīdi, zīdi, rudzu vōrpa".

Šīgais medus, smaržīgās zaiļu tējas, dēla Antona Kāpostiņa alus no Ādama Kāpostiņa krūzēm. Bauda acīm, sirdij un dvēselei ir pati šī vieta, kur dzīvo Ādama Kāpostiņa meita — saņķipta birze, pagalms, saņķiptas veļcaicīgās ēkas, tostarp lielais šķūnis, kas pārtapis par muzeju ar simtiem eksponātu, kādu nav pat lielos sertificētos muzejos. To vidū arī Ādama Kāpostiņa podnieka nīpa un viņa darbi.

Kā teica viena no mazmējtām Antonīna Lops: "Mēs esam lepnī un turam godā savu vecvētu, vecvētēvu piemiņu. Paldies Mundu ģi-

Muzeja vadītāja Helēna Munda un keramiķis Antons Ušpelis

Visus klātesošos uzjautrināja Gaigalavas amatiereteātra "Bykoviši" humoristiskā programma.

menei un visai Kāpostiņu dzimtai, ka piedāvāja šo iespēju sanākt kopā cilvēkiem, kun tur gaiša piemiņa Ādamam Kāpostiņam, viņa lielo ieguldījumu Latgalē un Latvijas keramikas attīstībā. Šī daba, kultūras cilvēki, dzimtas tradīcijas rada īpašo gaisotni, kas cilvēkiem liek justies brīvi un vienārsī labi. Tāpat jāpateicas Silvijai Pigožnei un pagastam, kas sarīkoja šo pasākumu. Mūsu pagastā šis atceres pasākums varētu būt kā ikgadēja sķaista tradīcija, kas pulcētu mūs atkal visus kopā. Nevajag aizmirst to, kas mums bija un ir."

Inga TJARVE
Ara BUTLERA foto

6 2007. GADA 20. OKTOBRĪ

Teksta sākums 6.lpp.

Kad tēva mājās nebija zirga, vajadzēja doties uz Čukstiem [aiz Pušas Lazarevas], kur dzīvoja tēva brālēns, lai sarunātu zirgu braucienam uz tirgu. Lai gan Monika bija vēl maza, viņai nācās mērot garu ceļu cauri mežiem.

Reiz pie tēva atbrauca vīrs no Maskavas ar "žiguli". Tēvs ārstējās dispanserī. Māte negribēja laist svešinieku nakšņot, bet Monika viņu uzņēma pie sevis un pacienāja ar trekniem līņiem, pēc kā viņam sākās

vēdera problēmas. Nākamajā dienā viņi devās pie tēva. Izrādījās, ka maskavietis raksta grāmatu. Ārsts atļāva tēvam doties mājās, piedodinot nesaslimt. Ciemiņš fotografēja Ādamu uz laivas kopā ar mazmeitu Antoņinu.

Kad tika filmēta filma par tēvu "Dzīvais māls", mākslinieks Jāzeps Pigoznis bērniem dāvināja grāmatas. Māte toreiz teica tēvam: "Onton, Onton, kū tu dūmoj, paļiksi bez kojom, jamūtis ar moļim."

Tēvs nemudināja bērnus nodarboties

ar māliem. Brālis Antons mēģināja, bet viņam neizdevās.

Puķītes uz podiem Ādams izgriezja kartupelī un uzspieda uz māla.

Monika stāstīja arī par sevi. Uz jautājumu, kad viņa sāka adīt, viņa atbildēja, ka pirmos cimodus gribējusi izadīt no vecmātes izārdīta lakata, lai uzdāvinātu brūtgānam, kurš devās armijā.

Turpinājums 8.lpp.

Sākums 6.lpp.

Neviens viņai neparādīja, kā to darīt, tāpēc neizdevās. Māte neadīja, bet vecmāte tikai pašus nepieciešamākos cimodus un zeķes. Tagad Monika ada pēc sena žurnāla.

Kā Monika apprecējās? Viņi bija pazīstami, bet nedraudzējās. Jānim bija sarunāta cita meitene, ko viņa ģimene negribēja. Ubagovā pie Stroda bija večerinka. Jānis piedāvāja Moniku

pavadīt, bet viņa atteica. Viņš aizgāja ar Mariņu.

Reiz, kad uz Lociem Eduards Drozds atveda rādīt filmu (to rādīja šķūnī aiz Broņislavas Babres mājas), viņš piegāja pie Monikas un jautāja: "Tu iesi pie Jāņa?" Viņa atbildēja apstiprinoši. Eduards aizskrēja pakaļ Jānim. Viņi apsēdās pie galda un runāja par kāzām. 21. janvārī tika iesniegts pieteikums laulību reģistrācijai, bet

1960. gada 14. februārī svinēja kāzas. Par sekretāri toreiz strādāja Antoņina Miklaseviča. Monika baidījās, lai tikai vīrs nebūtu slinķis. Jānis bija ļoti strādīgs.

*Pierakstīja Silvija Pīgožne
2020. gada 4. novembrī*

*Šņukutes Monikas mājās
Pušā, Ezera ielā 8.*

*Monika Šņukute ziemā dzīvo Rēzeknē,
Atbrīvošanas alejā 121-8.*

Marijas Zujas atmiņas par tēvu Ādamu Kāpostiņu MVMU 1245

Pašreizējā Pušas pagasta Locūs 19. gadsimtā bija Lōcu sādža, kurā dzīvoja daudz ļaužu. Viņi dzīvoja vienkopus nelielās mājās, kuras atradās tuvu blakus viena otrai. Sādža bija krusts, pie kura cilvēki lūdās. Zeme bija sadalīta šņorēs. Katrs apstrādāja savu šņori. Tanī laikā Lōcu sādža dzīvoja divi mani vecvectēvi.

Ādams Kāposts[uzvārds Kāposts Latvijas pirmās brīvvalsts laikā pārtapa par uzvārdu Kāpostiņš] un otrs vectēvs Jāzepe Locis. Vecvectēvs Ādams bija mežsargs, vectēvs Jāzepe bija podnieks, kā tagad teiktu, keramiķis. Viņš izgatavoja dažādus saimniecībā nepieciešamos māla traukus. Kur viņš ņēma mālu- nezinu, bet droši vien mežā, Lōcu sādžas ziemeļu daļā... Viņam bija arī ceplis māla trauku apdedzināšanai. Ceplis atradās sādžas nomalē, atstatu no dzīvojamajām mājām. Podnieka darbs ļoti patika Ādama dēlam Stanislavam. Viņš pretēji tēva gribai gāja pie kaimiņa Jāzepe un apguva podnieka amatu. Viņš apprecējās ar Jāzepe meitu Agatu un palika vienīgais podnieks Lōcu sādžā, jo Jāzepam bija ļoti bagāts brālis Ignats, kurš strādāja par darba vadītāju pie ceļu būvēm. Nezinu, vai tā bija ceļu būve vai dzelzceļa būve. Vārdu sakot, viņam bija ļoti daudz naudas un viņš nopirka brālim Jāzepam lielu zemes gabalu Ludzas pusē. Jāzepe aizgāja.

20.gadsimta sākumā nodibinājās neatkarīga Latvijas valsts. Valstī tika veikta zemes reforma, kuras rezultātā sādžas zeme tika sadalīta nogabalos viensētu veidošanai, atkarībā no iedzīvotāju skaita.

Lai zinātu savas viensētas veidošanas vietu, cilvēki vilka lozes. Kādu zemes gabalu izlozēja Stanislavs, taču viņš

izvēlējās meža gabalu Lōcu sādžas ziemeļu daļā, jo zināja, ka tur ir labs māls māla trauku izgatavošanai. Un tā mans vectēvs Stanislavs kopā ar savu jaunāko dēlu Ādamu[manu tēvu] nolīda 9 ha meža, uzcēla māju un saimniecības ēkas. Reljefs samērā līdzens. Augstākajās vietās iekopa laukus graudu un dārzu audzēšanai, zemākajās vietās bija dabiskās pļavas. Māja atradās blakus ceļam augstākajā vietā, bet tur pat lejup apmēram 50 metru tālāk atradās māla bedres, latgaliski to vietu sauca mōla dūbes. Par savu vectēvu Stanislavu dzirdēju nostāstus, ka viņš esot bijis ļoti labs un prasīgs podnieks. Ja gadījumā viņam kurš trauks neesot paticis, viņš to tūlīt sasitis. Savu vectēvu Stanislavu neatceros, jo viņš nomira pusgadu pirms manas piedzimšanas. No Stanislava jau agrā jaunībā podnieka amatu apguva viņa jaunākais dēls Ādams[mans tēvs].

Tēvam ļoti patika podnieka darbs. Darbs ar mālu viņa dzīves pamats un jēga. Viņš ne tikai izgatavoja māla traukus, bet arī veda pārdot uz tirgiem gan uz Maltu, Somersetu[Aglonu], Dagdu, Preiļiem, pat uz Rēzekni. Arī ar savu nākamo sievu Veroniku Pranču viņš iepazinās tirgū, ar kuru arī 1936. gadā apprecējās.

Tālāk sīkāk pastāstīšu par tēva darbu ar mālu. Mālu ņēma turpat lejup pie mājas, to vietu sauca latgaliski par "mōla dūbem". Šī vieta bija apmēram 10 m² liela. Māls te bija ņemts jau agrāk, jo lielākajā daļā māls bija izņemts un izņemtajā vietā auga dažādas ūdens zāles. Mālu ņēma turpat blakus, kur tas vēl nebija ņemts. Noņēma augsni apmēram 10 cm un jau bija māls. Māls bija divu lāpstas dūrienu dziļumā, jo tad sekoja ūdens. Jau otro lāpstas dūrienu ar mālu izņēma ar ūdeni. Izrakto mālu svarā apmēram 60 -70 kg lika uz nestuvēm. Sākumā tēvs ar māti, bet vēlāk, kad paaugāmies,

tēvs ar mums nesa mālu uz istabu. Darbam ar mālu bija atsevišķa istaba. Grīdai, uz kuras lika mālu, bija jābūt tīrai, lai mālā neiekļūtu pie maisījumi. Atnesto mālu vispirms apstrādāja tēva māsa Tekla. Viņa bija invalīde. Viņa sita mālu ar koka veseri, kurš bija apmēram cirvja lielumā. Kad māls kļuva viendabīgs, tēvs to mīcīja ar kājām, līdz tas kļuva derīgs trauku izgatavošanai. No sagatavotā māla tēvs veidoja māla bumbas, apmēram 7-15 cm diametrā, atkarībā no tā, cik lielu trauku plāno veidot. Traukus izgatavoja uz tā saucamās ripas. Šī ripa pašlaik atrodas Dītlovos pie manas māsas Helēnas, viņas mājas muzejā. Primitīvi mēģināšu aprakstīt ripu. Tas bija vertikāls metāla stienis apmēram 4 cm diametrā, stieņa garums apmēram 80 cm. Stienis piestiprināts pie sola, kurš savukārt piestiprināts pie sienas. Stieņa ieejas galā piestiprināts koka dēļu veidots apaļš paliktnis, diametrā apmēram 80 cm. Stieņa augšgalā apaļš 30 cm diametrā koka paliktnis. Uz augšējā paliktņa, tēvs sēžot uz sienai piestiprinātā sola, lika pa vienai izgatavotās māla bumbas. Griežot apakšējo paliktņi ar kājām, griezās augšējais paliktnis. No uz paliktņa uzliktās māla bumbas, visu laiku pievienojot ūdeni, tai griežoties, ar rokām tika veidots māla trauks pēc vajadzīgās formas. Izgatavoto trauku no paliktņa nogrieza ar drāti. Trauku nolika blakus uz sola. Reizē izgatavoja apmēram 10 traukus.

Kad tie nedaudz apžuva, tos nolika plauktā pie sienas, kur tie izžuva pilnīgi. Pēc tam tos apstrādāja ar svinu, vārdu sakot, lika glazūru. Tālāk par svinu. Svinu kā metālu tēvs pirka Daugavpilī. Svina gabals bija apmēram 70 cm garš, diametrā apmēram 15 cm. Tam bija puscilindra forma. Tādu metāla gabalu tēvs sauca par "svina cūku".

Turpinājums 9.lpp.

Piektdiena, 12. oktobris, 2007

REZEKNES ŽIŅAS

Pušā rīko Ādama Kāpostiņa piemiņas pasākumu

Septembra nogalē Pušā notika izcilajam novadniekam, keramiķim Ādamam Kāpostiņam veltīts atceres pasākums, uz kuru bija ieradies daudz ciemiņu un keramiķu tradīciju sekotāju. Svētki notika Ādama Kāpostiņa ģimenes muzejā. Cita keramiķu dinastija – Vogulu dzimta uz pasākumu bija ieradusies kuplā skaitā, līdz ņemot arī savus keramikas darbus (kurus varēja iegādāties).

Antons Ušpelis muzejam

dāvināja fotogrāfiju, kas tapusi vienā no A. Kāpostiņa jubilejām, vēl māksliniekam dzīvam esot. Apsveicēju rindas ar

dvēselisku uzrunu kuplīnāja dzejniece Anna Rancāne, dziedāja Pušas folkloras kopa Ritas Babres vadība. Taču vistālāko

ceļu bija mērojuši gaigalavieši – amatiereteātris «Bykovieši» ar humoristisku uzvedumu. Patikamu un mājīgu atmo-

sferu radīt palīdzēja pašbrūvētais alus, sierī, pascepti pīrāgi, medus, tēja un paši pasākuma dalībnieki. ☺

Sākums 8.lpp.

Viena trauku cepļa apdedzināšanas vajadzībai nogrieza apmēram 10 cm garu gabalu. To pie cepļa uz uguns metāla katliņā karsēja līdz svins kļuva šķidr, to visu laiku maisīja līdz šķidrums pārtapa par zaļganu pulveri. Tad sekoja tā saucamā trauku apļešana. Tas notika tā: māte no rudzu miltiem vārīja ļoti šķidru tumi. Ar šo tumi māte sausus traukus pa vienam apļēja.

Aplieto trauku ar ļoti smalku sietiņu tēvs apkaisīja. Apkaisīšanai izlietoja svina pulveri, kuram pievienota ļoti smalka smiltis. Šādi apstrādājot, pēc apdedzināšanas traukam bija brūna krāsa, jo māls pats par sevi ir brūns. Lai iegūtu zaļu krāsu, svinam tika pievienots varš. Kā ieguva balto krāsu, es nezinu. Kad visi trauki tādā veidā bija apstrādāti un kādu dienu apžuvuši, tos nesām uz apdedzināšanas cepli. Virs cepļa bija uzbūvēta neliela mājiņa, to latgaliski saucām par "gančarni". Pats ceplis bija no visām pusēm ar ķieģeļiem apmūrēta bedre. Apmēram 3 metri gara, 2 metri plata un 2 metri gara. Bedres pamats klāts ar ķieģeļiem, starp kuriem spraugas, pa kurām uguns var piekļūt pie traukiem. Zem cepļa bija kurtuve, kurā lika sausu malku. Uz "gančarni" traukus nesām ar speciāli šim darbam veidotu uz nestuvēm piestiprinātu kasti, kuras garums bija apmēram 1,2 m, platums 0,7 m, augstums 0,6 metri. Traukus ceplī salika tēvs pats. Kad visi trauki ceplī bija salikti, tos apsedza ar māla trauku lauskām, kuras turpat "gančarnā" atrada.

Kad viss padarīts, tēvs kūra uguni, kura sākumā bija maza, tad to pakāpeniski palielināja. Precīzi nezinu, bet apdedzināšana ilga apmēram 9 stundas. Nākošajā dienā apdedzinātos traukus ņēmām ārā no cepļa. Tie bija vēl silti, dažreiz karsti. Visus uzreiz neņēmām. Ņēmām tikai tik daudz, cik varēja reizē aizvest uz tirgu.

Tālāk – par tirgiem. Pirmās Latvijas Brīvvalsts laikā tēvam bija ļoti stiprs vilcēju šķirnes zirgs Orliks. Ar to varēja izbraukt vistālākos tirgus, pat uz Dagdu un Rēzekni. Kad nodibinājās kolhozs, sākumā pret zirgiem izturējās slikti. Daudzi nobeidzās. Nobeidzās arī mūsu Orliks. Tad tēvam braukšanai uz tirgiem zirgu deva viņa brālēns Augusts, kurš bija mežsargs. Kad kolhozi daudz maz nostiprinājās, tur jau bija smagās automašīnas. Kolhoza priekšsēdētājs deva tēvam automašīnu trauku aizvešanai uz tirgu. Automašīnā varēja salikt visus vienā ceplī esošos traukus, taču pārdot vienā dienā tos nevarēja. Atlikušos traukus salika pie tirgum tuvākā kaimiņa. Pārdeva tos vēlāk.

Tālāk par pašu podniecību. Latvijas Pirmās Brīvvalsts laikā bija daudz podnieku. Māla traukus cilvēki pirka, jo citu saimniecības trauku nebija. Kad nodibinājās kolhozi, sākumā bija runa par podnieku kooperatīvu veidošanu, taču tas nenotika. Ar māla trauku izgatavošanu nodarbojās retais, bet lielākā daļa gāja parastajos kolhoza darbos. Arī tēvs pirmajos kolhoza gados strādāja laukkopības brigādē, māla traukus izgatavoja tikai brīvajos brīžos. Kad mēs paaugāmies, mēs sākām ganīt kolhoza lopus, bet

dokumentos kā gans bija uzrādīts tēvs. Tā tēvs varēja brīvi nodarboties ar māla trauku izgatavošanu. Tanī laikā podnieku bija maz. Taču bija, piemēram, slavenais podnieks Andrejs Paulāns, Ušpelis, Čerņavskis u.c.. Par podnieka darbu sāka interesēties mākslinieki. Par tēva darbu sāka interesēties arī Latvijas mākslas darbinieki. Viņu ļoti cienīja mākslas zinātnieks Jānis Pujāts. Pie tēva bieži ciemojās dzejnieki Andris Vējāns, Imants Ziednis, Antons Kūkojs. Rēzeknes kultūras darbiniece Valentīna Bruzgule un citi. Tas bija jau 20. gadsimta 60.,70. gados. 1973. gada novembrī skatījās par tēvu uzņemto televīzijas filmu.

20. gadsimta astoņdesmito gadu sākumā Lōcūs tika veikti meliorācijas darbi. Tēva māja atradās meliorācijas objekta teritorijā. Tanī laikā bija vēlams no viensētām pārcelties uz kolhoza centru. Tēvs savu māju no Lōciem pārcēla uz Pušas centru. To uzbūvēja Pušas ezera krastā. Precīzi neatceros, bet tas varēja būt apmēram 1988. vai 1992. gadā. Arī Pušā dzīvodams tēvs nodarbojās ar māla trauku izgatavošanu. Pušā bija uzbūvējis trauku apdedzināšanas cepli un apdedzināja vienam ceplim izgatavotus traukus. Tēvam visa mūža hobijs bija makšķerēšana un zvejošana. Notika nelaimes gadījums. Ķerdams zivis tēvs aprīļa mēnesī no laivas iekrita ledainā ūdenī, saslima ar plaušu karsoni. Darbs ar mālu, ko viņš veica līdz 76 gadu vecumam, bija jāpārtrauc. Tēvs nomira 1987. gada februāra mēnesī 81 gada vecumā. *Pierakstīja Silvija Prigožne 2023.gadā*

Veltījums Latvijai simtgades pavasarī

Latvija mana, vai redzi,
Kā ziedonis izrotā āres,
Kā simtgades pavasari
Sveic ķiršu zieds 4. maijā?
Lai pietiek tev brīnuma baltā,
Ko taureņa spārni glāsta!
Lai ieviedzā lakstīgala
Tavu brīvību stāsta!
Latvija mana, vai dzirdi
Kā upes uz jūru palo,
Kā putni ar zemi sarunājas,
Sējas laiku stāstot?
Lai pietiek tev laimes lielas,
No maizes, lai pietiek spēka!
Lai dziesmu svētkus svin saimes
Katrā mājā un lauku sētā!
Latvija mana, vai jūti,
Kā austrumos, saullēkta pusē,
Nomodā par lakstīgala stāstu
Latgales vīri stāv?
Lai pietiek tev miera svēta,
Kad atskan baznīcu zvani!
Lai izdziedot lūgšanas vārdus,
Dievs pasargā tevi un mani!
[Teksta autore Biruta Irbe] un sajūtās.

Veltījums Latvijai simtgades pavasarī ir sirsnīgs un poētisks sveiciens dzimtenei, kurā caur dabas tēliem un simboliem izskan lepnums, pateicība un cerība. Birutas Irbes dzeja atklāj Latvijas skaistumu pavasara plaukumā – ziedošos ķiršus, dziedošās lakstīgala, upju plūdumu un cilvēku vienotību. Tajā savijas tautas vēsture, brīvības izjūta un garīgās vērtības, kas stiprina nāciju un iedvesmo nākamajām paaudzēm. Šis emocionālais vēstījums īpaši sasaucas ar Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienas noskaņu, kad visā valstī tiek godināta brīvība un neatkarība.

4. maijā plkst. 14.00 Pušas Tautas namā notiks svētku koncerts "Latvijas dzirksts", kurā uzstāsies duets "Jau" – Jana un Ainārs Uzulnieki. Ar patriotiskām dziesmām viņi radīs siltu un svinīgu atmosfēru, aicinot klausītājus vienoties kopīgā dziesmā

Aicinām ikvienu piedalīties šajā nozīmīgajā notikumā, lai kopā svinētu Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas diena 36. gadadienu un izjustu Latvijas dzirksti savās sirdīs.
Kristīne Zuja
Pušas Tautas nama
Kultūras pasākumu organizatore

Aicinām uz Mātes dienas koncertu!

Mātes dienai veltītais koncerts "Māmiņām par prieku" aicina ikvienu uz daudzveidīgu kultūras notikumu, kurā caur dziesmām, dejām un vārda mākslu tiks godinātas māmiņas un ģimenes vērtības. Pasākuma programmā skatītājus priecēs gan muzikāli, gan teatrāli priekšnesumi, radot svētku atmosfēru. Koncertā piedalīsies vietējā iedzīvotāja Lilija Čivkule, kura aktīvi iesaistījās kultūras dzīvē, piedaloties amatierēātru izrādēs un iepriekš dziedājusi Pušas pagasta tautas nama vokālajā ansablī, uzstāsies Bērzgales pagasta kultūras nama bērnu vokālais ansamblis "Karameles", Rēzeknes novada vokālās studijas "Skonai" dalībnieki, kā arī Pušas pagasta bērni un jaunieši ar deju un dzejas lasījumiem. Deju priekšnesumus sniegs Feimaņu pagasta kultūras nama ritma deju grupa "Karamele" un Sporta deju klubs "Rēzekne" deju pāris Gļebs Ščemeļovs un Darja Ščerbakova. Pasākuma laikā būs skatāms arī vietējo iedzīvotāju iestudēts skečs "Mamma un dators". Aicinām ikvienu apmeklēt šo koncertu un kopā svinēt Mātes dienu, godinot māmiņas un baudot viesu un vietējo talantu sniegumu!

P.S. Aicinām apmeklēt Pušas Tautas nama rīkotos pasākumus — lielākā daļa no tiem ir bez maksas, tādēļ tā ir lieliska iespēja izmantot pieejamo piedāvājumu. Pasākumu klāsts ir daudzveidīgs, un ikviens var atrast sev interesējošu norisi, baudot kultūru draudzīgā un atvērtā vidē.

RĒZEKNES NOVADS Pušas pagasts

PUŠAS TAUTAS NAMS
MĀTES DIENAS KONCERTS

MĀMIŅĀM par prieku

10. MAIJS plkst.13.00

- LILIJĀ ČIVKULE
- Bērzgales pagasta kultūras nama bērnu vokālais ansamblis "KARAMELES"
- Rēzeknes novada vokālā studijas "SKONAI"
- Feimaņu pagasta kultūras nama ritma deju grupa "KARAMELE"
- Sporta deju kluba "RĒZEKNE" deju pāris Gļebs Ščemeļovs un Darja Ščerbakova
- Pušas pagasta bērni un jaunieši ar deju un dzejas lasījumiem
- Pušas iedzīvotāju iestudēts skečs "MAMMA UN DATORS"

RĒZEKNES
NOVADS

Pušas
pagasts

MAIJA DZIEDĀJUMI PIE KRUCIFIKSIEM PUŠAS PAGASTĀ

3.MAIJS plkst.18.00

PIE ANTONA KĀPOSTIŅA DZIMTAS KRUCIFIKSA

10.MAIJS plkst.18.00

PATMALNIEKU KRUCIFIKSS [UMAŅOS]

17.MAIJS plkst.18.00

SĀDŽA PEIRĀGI, PIE LOPSU ĢIMENES KRUCIFIKSA

24.MAIJS plkst.18.00

VOCIŠU KRUCIFIKSS

31.MAIJS plkst.18.00

DOROTPOLES KRUCIFIKSS

AICINĀJUMS ŅEMT DZIESMU
GRĀMATU, SVECI UN SILTU LAKATU.

piedalīties tradīcijā, kas stiprina ticību, kopības sajūtu un nodrošina vietējā kultūras mantojuma nepārtrauktību.

MAIJA DZIEDĀJUMU VIETAS, DATUMI UN LAIKI PUŠAS PAGASTĀ:

- 3. maijs plkst. 18.00 – pie Antona Kāpostiņa dzimtas krucifiksa;
- 10. maijs plkst. 18.00 – Patmalnieku krucifikss [Umaņos];
- 17.maijs plkst. 18.00 – sādža Peirāgi, pie Lopsu ģimenes krucifiksa;
- 24.maijs plkst. 18.00 – Vocīšu krucifikss;
- 31.maijs plkst. 18.00 – Dorotpoles krucifikss.

Līdzī aicinām ņemt dziesmu grāmatu, sveci un siltu lakatu – sirds siltumam un kopības gaismai. Aicinām nākt arī ar bērniem, lai viņi jau no mazotnes iepazīst Latgales tradīcijas, sajūt to spēku un saprot, ka tieši viņiem būs jāturpina un jāpārmanto šīs senās paražas, dziesmas un ticība savām saknēm.

Kristīne Zuja

Pušas Tautas nama

Kultūras pasākumu organizatore

Brīvdabas maija dziedājumi pie krucifiksiem Pušas pagastā!

Latgalē joprojām ir dzīva sena un nozīmīga nemateriālā kultūras mantojuma tradīcija – maija dziedājumi pie krucifiksiem. Šajā laikā iedzīvotāji pulcējas pie ceļmalu un sētu krustiem, lai kopīgās lūgšanās un dziesmās godinātu ticību un stiprinātu kopienas vērtības. Krucifiksi Latgales ainavā kalpo ne vien kā reliģiski simboli, bet arī kā nozīmīgi kultūrvēsturiski liecinieki, kas atspoguļo vietējo iedzīvotāju dzīves izjūtu un tradīcijas. Atsaucoties uz Antona Rancāna grāmatā “Kokā cirstās ciešanas” publicēto, kur aprakstīti dažādi krucifiksi, tostarp Vocīšu sādžas krucifikss – “Krucifiksa nojumīte Vāciešos”, skaidri iezīmējas, ka arī Pušas pagastā šī tradīcija ir saglabājusies un tiek kopta vēl šodien. 2026.gada aprīļa izdevumā “Laipa” tika publicēts raksts par Vocīšu krucifiksa atjaunošanas darbiem. Vēlamies to papildināt, īpaši izsakot pateicību idejas iniciatoriem un ikvienam, kurš ar lielu rūpību un mīlestību turpina kopt šo krucifiksu. Liels paldies ikvienam par ieguldīto darbu! Turpinot reliģiskā un nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu, arī šī gada maijā Pušas pagastā notiks brīvdabas dziedājumi pie krucifiksiem. Šie pasākumi aicina ikvienu interesentu pievienoties, kopīgi dziedāt un

Krucifiksa nojumīte VĀCIEŠOS

Neliela, ar dēļiem segta nojumīte atrodas ceļa malā, netālu no mājām, pie Pušas ezera. Četrslīpju dēļu jumts balstās uz zemiem (1,6 m) koka stabiem (šķērsgriezuma izmēri 12x12 cm), kas savukārt iemūrēti katrs savā 70 cm augstā akmens balstā. Nojumītes vidū novietots 2,5 m augsts koka krusts (brusas šķērsgriezums 16x16 cm). Pie krusta piestiprināts koka skapītis, kurā ievietota Kristus metāla figūriņa. Krucifiksa nojumīte ir veca, ar savām proporcijām maz atbilst latgaliskām tradīcijām. Tās izgatavošanas laiks varētu būt 20. gs. sākums.

RĒZEKNES
NOVADS

MALTAS APVIENĪBAS

MALTAS APVIENĪBA

Maijs

2026

MALTAS PAGASTS

MALTAS PAGASTA KULTŪRAS NAMA PAGALMS

04.05. 10.00

Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas diena
un pavasara tirgus Maltā "Saulei, zemei, mīlestībai"

MALTAS PAGASTA KULTŪRAS NAMS

10.05. 14.00

Mātes dienas koncerts "Pieskāriens"

MALTAS VĒSTURES MUZEJS

11.04.2026. - 28.08.2026.

Izstāde "Senas lietas no pasta un sakaru jomas"

23.05. 11.00 - 21.00

Muzeju nakts

"Priekšmetu stāsti: zirgu pasts, pasts un sakari."

PUŠAS PAGASTS

PUŠAS PAGASTA KULTŪRAS NAMS

04.05. 14.00

Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas diena
"Latvijas dzirksts"

10.05. 13.00

Mātes dienas koncerts "Māmiņām par prieku"

OZOLAINES PAGASTS

PLEIKŠŅU KALNS

04.05. 17.00

Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienas
koncerts "Kalna galā tālu skan"

SILMALAS PAGASTS

SILMALAS PAGASTA KULTŪRAS NAMS

04.05. 12.00

Latvijas Republikas
Neatkarības atjaunošanas diena
"Baltā galdauta svētki Silmalā"

FEIMAŅU PAGASTS

FEIMAŅU PAGASTA KULTŪRAS NAMS

04.05. 12.00

Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas diena
"Par Latviju — šodien, rīt un vienmēr!"

31.05. 12.00

Daugavpils leļļu teātra izrāde bērniem
"Trīs sivēntiņi un vilks"

LŪZNAVAS PAGASTS

LŪZNAVAS MUIŽA

10.05. 13.00

Ineses Elizabetes Brimerbergas gleznu izstādes
"Ziedos" atklāšana

10.05. 15.00

Koncerts. Pirmsākums [Source]

17.05. 17.00

Literārās sarunas. Arno Jundze

18.05. 19.00

Kadriļu meistarklase

BEZMAKSAS INFORMATĪVAIS IZDEVUMS „LAIPA”

Izdevums iznāk vienu reizi mēnesī.

Tirāža: 150 eksemplāri.

Elektroniski izdevumu var izlasīt Rēzeknes novada

pašvaldības mājas lapā www.rezeknesnovads.lv

SEKO LĪDZI:

facebook.com/Pušas_pagasts

facebook.com/Puša_runoj

twitter.com/MaltasApvieniba

instagram.com/pusasjc_Pušas_jauniešu_centrs

IZDEVĒJS:

MALTAS APVIENĪBAS PĀRVALDE PUŠAS PAGASTĀ

Reģ.Nr.: 40900027426

Juridiskā adrese: Brīvības iela 6, Malta, Maltas pag.,

Rēzeknes nov., LV-4630

Faktiskā adrese: Parka iela 1, c.Puša, Pušas pag., Rēzeknes

nov., LV-4635

E-pasts: info@pusa.lv

Tālr.: +371 64646045

REKVIZĪTI:

Banka: A/S Swedbank

Swift kods: HABALV22

Konta Nr.: LV68HABA0551046064287

Pušas
pagasts

